

הָאֵלֹהִים שָׁלֵא וְתָרָה
הַתְּפִילָּה שְׂבַקְקָה אֶת הַשָּׁמַיִם
סְפֹר מוֹפְלָא עַל כּוֹחָהּ שֶׁל אֲמוּנָה וְאַהֲבַת ה'.

לפני שנים רבות, חי
חסיד יקר שמו רבי שמעון.
הוא היה תלמיד של
רבי נחמן מברסלב.
בביתו היתה תמיד שמחה
גדולה ואהבת תורה.

A man with a beard and a hat, wearing a dark suit, stands in a rustic room with stone walls and wooden beams. He has his hands clasped in prayer, looking upwards with a distressed expression. In the foreground, a young child wearing a dark hat is sleeping peacefully in a wooden bed, covered with a dark blanket. The room is dimly lit, with light coming from a window in the background showing a dark, cloudy night sky.

יום אחד, עֲנָנִים
נִשְׁחָזְרִים כְּסוּ אֶת
כְּסוּ אֶת הַשָּׁמַיִם.
בְּנוֹ הַקָּטָן נָפַל לְמִשְׁכַּב
לְמִשְׁכַּב חֲלִי קָנָה
מְאוּד.

אין שום יארש בעולם כלל!

האם של הילד ישובה ליד
המטה בלב כואב. פתאום
פתאום היא נזכרה במלים
של הרבי: היא בקנשה
מרבי שמעון לנסע מהר
לרבי כדי שיתפלל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן מֵהֵר.
הַעֲגָלָה דְּהָרָה –
טָק-טָק-טָק!
לְבוֹ דְּפֶק בְּחִזְקָה
וְהוּא הִתְפַּלֵּל לַה'
לִישׁוּעָה.

בַּחֲדָר הַקְדוֹשׁ,
רַבִּי שְׁמַעוֹן
בָּכָה בְּקוֹל שָׁבוֹר
וְסִפֵּר עַל בְּנוֹ
הַחֹלֶה.

רַבִּי נַחֲמָן הַקָּשִׁיב... וְשִׁתְּק.
שְׁתִּיקָה כְּבִדָּה וְעִמּוּקָה.
רַבִּי שְׁמַעוֹן הַבִּין אֶת
הַנּוֹרָא מְכֹל:
גִּזֹּר הַדִּין הַקָּשֶׁה כְּבָר
נֶחֱתַם בְּשָׁמַיִם.

בְּלֵב שָׁבוֹר חָזַר רַבִּי
שִׁמְעוֹן הַבִּיתָּה בַּחֲשֵׁכָה.
הוּא אָמַר: 'אֵין תְּקוּהָ,
גָּזַר הַדִּין כָּתוּב וְחָתוּם'.
כֻּלָּם הָלְכוּ לִישׁוֹן
בְּעֵצְבוֹת. עַד שֶׁ...

אִמָּא אַחַת לֹא הָלְכָה לִישׁוֹן!
הִיא אָמְרָה בְּלִבָּהּ:
'אֲנִי לֹא מוֹתָרֶת!'
בְּקוֹל נְחוּשׁ לְחֹשֶׁה שׁוֹב הַמַּלְאִים:

אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלָל!

הָאֵם יֵשְׁבָה לִיד הַיָּר הַדּוֹלֵק וּבִכְתָּהּ אֶל ה'.

"רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁלַח לִבְנֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה!"

שְׁעוֹת אֲרָפוֹת הִיא הָר קָרְעָה אֶת הַשָּׁמַיִם

בְּתַפְלָה מִתּוֹךְ הַלֵּב.

A man with a grey beard, wearing a long grey robe over a white tunic, stands barefoot on a wooden floor. He is looking upwards with his hands open, as if in prayer or receiving light. Golden light rays stream in from a window on the left, creating a hazy, ethereal atmosphere. The room has rustic wooden walls and a wooden bed frame is visible on the right. A text box with a decorative border is in the upper right corner.

בבֹּקֶר, רַבִּי שְׁמַעוֹן הֲרֵגִישׁ
שֶׁהַבַּיִת קוֹרֵן מְאֻמוֹנָה. הִתְעוֹרְרָה בּוֹ
תְּקוּהָ חֲדָשָׁה וְהוּא הֶחְלִיט:
"אֲנִי חַיֵּב לָנֶסֶע שׁוֹב אֶל הָרַבִּי!"

טָק-טָק-טָק!
רַבִּי שִׁמְעוֹן דָּפַק שׁוֹב עַל דֶּלֶת הָרַבִּי,
בְּלֵב פֹּעֵם מְצַפֶּיהָ. 'הַכֵּן!
נִשְׁמַע קוֹל שְׂמִיחַ מִבְּפָנִים.

A man with a grey beard and hair, wearing a long grey robe over a white tunic, stands in a rustic room. He has his arms outstretched in a gesture of welcome or prayer. The room is filled with warm, golden light from a large window on the left. Sunbeams stream through the air, creating a hazy, ethereal atmosphere. The room features wooden floors, a wooden bench, a table with a pitcher and bowl, a wooden chair, and a wooden bed frame. The walls are made of light-colored plaster or stone.

רַבִּי נַחֲמָן קָם מִכְסָּאוֹ בְּפָנִים מְאִירוֹת:
'שִׁמְעֵלָה! מָה רַב כֹּחָהּ שֶׁל תְּפִלָּה!
דְּמַעוֹתֶיהָ שֶׁל הָאִם הָעֶבְרִי אֶת רַע הַגִּזְרָה.
בְּנֶד יְבָרִיא וַיִּזְכֶּה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים!'

בְּאוֹתוֹ רָגַע מִמָּשׁ, הֵיילָד פָּקַח אֶת עֵינָיו!
צָבַע שֶׁל בְּרִיאוֹת חָזַר לְפָנָיו, הוּא חֵידָ וּבִקֵּשׁ
מִים. מִיּוֹם לְיוֹם הוּא הִתְחַזַּק, וְזָכָה לְחַיּוֹת
לְאָרֶץ יָמִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד גִּיל מָאָה!

מָה לַמִּדְנוּ?
ה' אוֹהֵב לְשִׁמְעַ אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ.
כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים מְכַל הֵלֵב – בּוֹקְעִים אֶת הַשָּׁמַיִם!
תָּמִיד תִּזְכְּרוּ:

אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל!